

Aleksis K – Sunnuntai-Kaleva/joulu

Pukkikratia

Demokratia on omituinen valtiomuoto. Yhtäällä puhutaan kovasti siitä, että yhden ihmisen päätettäväksi ei saa antaa liikaa asioita, vaan esimerkiksi presidentiltä valtaa on karsittava ja siirrettävä eduskunnalle ja hallitukselle. Toisaalla kuitenkin toimitaan täsmälleen päinvastoin: yhdelle henkilölle annetaan valtaa aivan tolkkottomasti, suorastaan tyrkytetään sitä hänelle, ja pyydetään käyttämään.

Kysymys on tietenkin joulupukista, jonka valta on juuri näinä päivinä huipussaan. Diktaattorin ottein hän saa päättää ensinnäkin sen, kenet kelpuutetaan kiltiksi ja kenet tuhmaksi. Sillä perusteella hän päättää myös sen, kuka saa lahjoja, vieläpä senkin, millaisia nämä lahjat ovat.

Lieventäviä asianhaaroja ovat sentään pienet pyrkimykset kohti vallanjakoa. Kilttien ja tuhmien erottelussa joulupukki tietävästi joutuu luottamaan pitkälle virkamiestensä, tonttujen, tarkkailulausuntoihin. Myös lahjojen saajilla on periaatteellinen oikeus saada sanansa kuuluviin lahjojen laadusta, sillä he voivat lähettää joulupukille toivomuskirjeitä ennen joulua.

Näistä myönnytyksistä huolimatta joulupukki näyttää olevan erittäin perso henkilökohtaiselle vallankäytölle ja käytännössä melkein kyvytön luovuttamaan sitä muille. Tästä on paras osoitus se, että hän välttämättä haluaa jaella kaikki joululahjat itse henkilökohtaisesti. Sellaista ei mitenkään voi pitää nyky maailman oloissa tehokkaana toimintana, kun vielä otetaan huomioon, että pukilla on taipumus istuskella ja leperrellä varsinkin lapsiperheissä minuuttikaupalla. Kun käyntikohteita on miljoonittain, aikaa kuluu aivan tolkkottomasti. Sitä paitsi pukki ei ole suostunut jäämään eläkkeelle lakimääräisessä iässä eikä vielä sen jälkeenkään. Oireet viittaavat ilmiselvästi kekkoskompleksiin.

Tällaisten ilmeisten epäkohtien korjaamiseksi tarvitaan parlamentaarinen joulupukkikomitea, joka ensi jouluun mennessä laatii ehdotuksen siitä, mitä tehtäviä pukilta vähennetään ja kenelle ne siirretään. Äkkipäätä tuntuu siltä, että ainakin lahjojen jakelu pitää ulkoistaa. Posti, tai mikä Itella se nykyisin on, saattaisi ehkä ottaa hoitaakseen joululahjat, kun muu itella on nykyisin vähentynyt sähköpostin takia.

Myös kilttien ja tuhmien erottelu kuuluu nyky maailmassa selvästi muualle kuin joulupukille. Koska tontut tarkkailevat kiltteyttä aika lailla samaan tapaan kuin televisiolutarkastajat televisioita, varmaan myös modernisoinnissa voidaan ottaa mallia Ylen uudesta rahoitusmallista. Lopetetaan siis väijyminen ja määrätään kaikille kansalaisille jouluvero, jonka tuotolla lahjoja hankitaan niin kilteille kuin tuhmillekin.

Jos näin menetellään, on luontevaa jättää joulupukille valtaoikeus, jolla hän voi armahtaa pitkiksi ajoiksi tuhmiksi tuomittuja, kuten esimerkiksi kiroilijoita ja letistävetäjiä. Kai hän voi myös toimia tonttuarmeijan ylipäällikkönä, kunhan ei itse puutu operatiiviseen toimintaan. Muuten joulupukin on syytä keskittyä seremoniallisiin tehtäviin, joissa hän on osoittautunut päteväksi jo tähän mennessä.

Artikkelin lähde Kaleva